

Vergaderjaar 2007–2008

30 661

Wijziging van de Telecommunicatiewet verband houdende met de instelling van een antenregister, de uitbreiding van het verbod op het verzenden van ongevraagde elektronische communicatie alsmede regeling van diverse andere onderwerpen

D

NADER VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR ECONOMISCHE ZAKEN¹

Vastgesteld 20 mei 2008

Inleiding

De leden van de **CDA**-fractie wensen naar aanleiding van de memorie van antwoord de regering enkele nadere vragen te stellen.

De leden van de **PvdA**-fractie hebben met enige verbazing kennisgenomen van de memorie van antwoord. Zij zien de beantwoording van verschillende nadere vragen met belangstelling tegemoet.

De leden van de **SP**-fractie hebben kennisgenomen van de memorie van antwoord naar aanleiding van het voorlopig verslag van de vaste commissie voor Economische Zaken. Terwijl deze leden het wetsvoorstel in hoofdlijnen onderschrijven, en het aanvankelijk voldoende behandeld achtten in de Tweede Kamer, stuit een passage uit de memorie van antwoord bij deze leden op grote bezwaren.

De leden van de fracties van **SGP** en **ChristenUnie** hebben van de memorie van antwoord met belangstelling kennisgenomen.

Inhoud van het wetsvoorstel

Afwijking Burgerlijk Wetboek

De enkele verwijzing naar enige wetten komt naar het oordeel van de leden van de **CDA**-fractie in onvoldoende mate tegemoet aan het door deze leden aan de regering gevraagde overzicht. De aan het woord zijnde leden herhalen hun verzoek aan de regering de Kamer een overzicht te verstrekken van op consumentenbescherming gerichte afwijkende regels in andere wetten dan de Telecommunicatiewet.

Strijdigheid met EU-richtlijnen

De leden van de **CDA**-fractie zijn verontrust over het feit dat twee zaken in het wetsvoorstel zijn opgenomen waarvan de regering meerdere malen tijdens de behandeling van het wetsvoorstel en ook in de memorie van

¹ Samenstelling:

Schuurman (CU), Van den Berg (SGP), Meindertsma (PvdA), Broekers-Knol (VVD), Terpstra (CDA), Kneppers-Heynert (VVD) (voorzitter), Kox (SP), Essers (CDA), Noten (PvdA), Sylvester (PvdA), Schouw (D66), Van Driel (PvdA), Doek (CDA), Franken (CDA), Thissen (GL), Willems (CDA), Reuten (SP) (vicevoorzitter), Hofstra (VVD), Asscher (VVD), Laurier (GL), Koffeman (PvdD), Elzinga (SP), Vliegthart (SP), Kuiper (CU) en Yildirim (Fractie-Yildirim).

antwoord meent dat deze hetzij op gespannen voet staan (artikel 1.3, vierde lid), hetzij zelfs in strijd zijn (artikel 11.7, leden 9 en 10) met Europese regelgeving, te weten de Toegangsrichtlijn en de Dienstenrichtlijn. Vanwege het grote belang van goede wetgeving, die in ieder geval niet in strijd is met Europese regelgeving, dringen deze leden er op aan de Raad van State in dezen om advies te vragen.

In het voorlopig verslag hebben de leden van de **PvdA**-fractie de regering de vraag voorgelegd of het wetsontwerp strijdig is met de Dienstenrichtlijn. De staatssecretaris van Economische Zaken stelt hierop in de memorie van antwoord dat er inderdaad sprake is van strijdigheid met artikel 16, eerste en derde lid, van de Dienstenrichtlijn. Deze leden vragen de regering hier verder op in te gaan, met name voor wat de consequenties van deze tegenstrijdigheid betreft. De aan het woord zijnde leden hebben graag inzicht in wat de regering zal doen indien de Europese Commissie de infractieprocedure start. Deze leden hebben zorgen over de kwaliteit van wetgeving indien nu al duidelijk is dat de wet op één of meerdere onderdelen geen stand zal houden.

Advies van de Raad van State

Leden van de commissie hebben de regering gevraagd te overwegen de tweede nota van wijziging, die niet is voorgelegd aan de Raad van State, alsnog aan de Raad voor te leggen. De staatssecretaris van Economische Zaken antwoordt hierop dat hij er niet voor heeft gekozen deze nota aan de Raad van State voor te leggen «gelet op het belang dat [de staatssecretaris] hecht aan een spoedige totstandkoming van dit wetsvoorstel». Voorts stelt de staatssecretaris op dezelfde grond ook thans niet te overwegen de nota alsnog aan de Raad van State voor te leggen (memorie van antwoord, pagina 6). De leden van de **SP**-fractie zijn het met deze argumentatie principieel oneens. Indien de regering inhoudelijke argumenten zou hebben gegeven waarom een dergelijk advies niet nodig is, dan hadden de leden van de SP-fractie daar, afhankelijk van de door de regering aangedragen argumenten, wellicht mee kunnen instemmen. Het beroep op het (mogelijke) belang van «spoedige totstandkoming» levert echter een precedent om bij wetsvoorstellen via een nota van wijziging het advies van de Raad van State te omzeilen. Deze leden vragen de regering: (a) uitdrukkelijk aan te geven dat zij zich van een niet voor herhaling vatbare argumentatie heeft bediend; en (b) alsnog inhoudelijk te beargumenteren waarom in het onderhavige geval het advies van de Raad van State niet nodig is, dan wel dit advies alsnog te vragen.

Administratieve lasten

De leden van de **CDA**-fractie danken de regering voor het beschikbaar stellen van het Actal-advies van 18 januari 2008. Deze leden verzoeken de regering de Kamer te informeren over de hoogte van alle administratieve lasten voor burgers en bedrijven door de aangenomen amendementen en moties zoals in genoemd advies wordt geadviseerd.

Goede doelen

De leden van de **PvdA**-fractie zijn enigszins verontrust over de antwoorden van de regering met betrekking tot de goede doelen. In de goede-doelensector bestaat zorg over de gevolgen van de wetgeving in termen van lasten en kosten. De verwachting is dat telemarketing voor vele organisaties niet langer geschikt is, rekening houdend met bestaande kosten-normen voor goede doelen, om maatschappelijke steun te onderhouden en te verwerven. De regering stelt zich op het standpunt, gezien het aantal binnengekomen klachten en het onderzoek waaruit is gebleken dat negen

van de tien consumenten de telecommunicatie als storend ervaren, niet te kiezen voor een uitzondering met deze sector. Immers, zo stelt de regering, «de zelfregulerende initiatieven van de branche hebben niet geleid tot de gewenste reductie van irritatie». Toch vragen deze leden de regering of niet een uitzondering voor deze sector moet worden gemaakt, en de sector, bijvoorbeeld voor een termijn van twee jaar, alsnog de tijd zou moeten krijgen de irritatiegraad aanzienlijk te reduceren.

Faxen

In de memorie van antwoord wordt vermeld dat met het bedrijfsleven «(VNO RCO), die ook de faxbranche vertegenwoordigde,» over de wijze van uitvoering van de motie-Van Dam/Atsma (TK 26 643, nr. 51) en het streven naar zelfregulering, intensief overleg is gevoerd. Naar de mening van de leden van de fracties van **SGP** en **ChristenUnie** worden zij niet volledig geïnformeerd. Deze leden is gebleken dat de Nederlandse faxbranche, ondanks pogingen daartoe, in het geheel niet bij enige vorm van overleg is betrokken. Ook VNO-NCW bevestigt dat de gevolgen voor de Nederlandse faxbranche en de initiatieven tot zelfregulering geen onderwerpen van gesprek met de regering zijn geweest. Dit leidt voor de aan het woord zijnde leden tot de volgende nadere vragen:

Wanneer heeft overleg plaatsgevonden met de faxbranche en ten aanzien van welke onderwerpen? Is de regering bekend met het gegeven dat deze wijze van marketing juist door kleinere bedrijven/nieuwkomers laagdrempelig is? Is het de regering bekend dat faxdiensten ook worden ingezet ten behoeve van uitzendbureaus voor ouderen en om culturele initiatieven lokaal of regionaal onder de aandacht te brengen? Is het de regering bekend dat Nederlandse faxbedrijven de kosten die gemoeid zijn met het verkrijgen van voorafgaande toestemming middels telemarketing niet kunnen financieren? Heeft de regering de werking van bestaande vormen van zelfregulering via «fax-me-niet-registers» onderzocht? Is de regering bereid de noodzaak van wetgeving voor deze groep alsnog te onderzoeken en de gevolgen, ook voor de Nederlandse klanten van deze dienstverleners, te kwantificeren?

In de memorie van antwoord wordt verwezen naar een onderzoek door OPTA waaruit zou blijken dat in een aantal lidstaten geen uitzonderingen zijn gemaakt voor faxverkeer naar rechtspersonen. Lidstaten waar specifiek voor faxdienstverleners een milder regime is ingevoerd zoals het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Spanje, worden, zo stellen de leden van de fracties van SGP en ChristenUnie vast, echter niet als respondenten vermeld. Voorts constateren deze leden dat de opsomming afwijkt van eerdere vermelding in de nota naar aanleiding van het verslag (Kamerstuk nr. 5) en de vraagstelling en het bereik van het onderzoek niet helder zijn. Het betreffende onderzoek is tot dusver niet gepubliceerd. De aan het woord zijnde leden verzoeken de regering op het voorgaande in te gaan en het onderzoek – inclusief de vraagstelling, een opsomming van aangeschreven lidstaten alsook een complete opsomming van de respondenten – aan de Kamer te verstrekken.

De memorie van antwoord refereert aan klachten die bij de OPTA zijn binnengekomen waaruit zou blijken «dat rechtspersonen in toenemende mate grote hinder ondervinden van ongevraagde faxberichten». Dit verrast de leden van de fracties van SGP en ChristenUnie, omdat de huidige wijze van zelfregulering goed werkt. Voorts vragen de aan het woord zijnde leden zich af of het niet registreren van klachten over rechtspersonen door OPTA niet op een misverstand berust, omdat als OPTA klachten ontvangt deze gaan over verkoop aan consumenten via telemarketing?

Spam

De leden van de fracties van SGP en ChristenUnie verzoeken de regering het onderzoek door OPTA naar klachten over faxspam aan de Kamer ter beschikking te stellen en daarbij aan te geven welke periode dit betrof en hoe de relevante gegevens zijn verkregen. Kan de regering tevens aangeven hoe door OPTA is vastgesteld of inderdaad sprake was van klachten over faxspam en hoe de aantallen zich verhoudten tot bij OPTA geregistreerde klachten over e-mail en telemarketing?

De memorie van antwoord vermeldt dat het bedrijfsleven bereid zou zijn incidentele kosten voor zijn rekening te nemen «nu het voorgestelde spamverbod hen tot voordeel zou strekken». Volgens de regering wegen de voordelen van het voorstel voor het bedrijfsleven blijkbaar zwaarder dan de nadelen. De leden van de fracties van SGP en ChristenUnie verzoeken de regering deze stellingen te onderbouwen omdat de faxbranche en het Platform Telemarketing juist fundamentele bezwaren hebben geuit tegen het wetsvoorstel en gewezen hebben op risico's van concurrentievervalsing en problemen voor wat betreft uitvoerbaarheid. Ook VNO-NCW ontkent stellig dat het bedrijfsleven bereid is kosten te dragen vanwege de door de regering beweerde voordelen van het wetsvoorstel. Kan de regering toelichten in hoeverre het bedrijfsleven het wetsvoorstel steunt, waaruit de regering dit afleidt en welke kosten door het bedrijfsleven gedragen worden? Welke bedragen zijn hiermee gemoeid?

In de memorie van antwoord wordt spam enerzijds betiteld als een «bij uitstek grensoverschrijdend probleem» dat internationaal geharmoniseerde wetgeving vergt. Anderzijds wordt gesteld dat het langer wachten hierop niet in het belang van het Nederlandse bedrijfsleven en zijn werknemers zou zijn. Het is de leden van de fracties van SGP en ChristenUnie niet duidelijk op welke gegevens de opmerking over het belang van het bedrijfsleven en zijn werknemers is gebaseerd. Refereert de regering hiermee met name aan ergernis over e-mail?

Met de terechte vaststelling van de regering dat spam grensoverschrijdende materie betreft, komt de door diverse leden van de commissie voor Economische Zaken aan de orde gestelde problematiek van conformiteit met Europees recht en het risico van infractieprocedures naar het oordeel van de leden van de fracties van SGP en ChristenUnie pregnant naar voren.

Met referte aan het standpunt van de regering dat het amendement-Aptroot (TK 30 661, nr. 10) strijdig is met artikel 16, eerste en derde lid van de Dienstenrichtlijn, verzoeken de leden van de fracties van SGP en ChristenUnie de regering aan te geven of, en zo ja op welke grond, de voorgestelde uitbreiding van het spamverbod naar rechtspersonen te rechtvaardigen is in het licht van de Dienstenrichtlijn en het daaraan ten grondslag liggende vrije verkeersregime. Voor zover de regering meent dat een in de Dienstenrichtlijn genoemde rechtvaardigingsgrond toepassing vindt, verzoeken deze leden de regering naar de Kamer te motiveren of, en zo ja op welke gronden, de regering de regelgeving proportioneel acht. De aan het woord zijnde leden verzoeken de regering daarbij specifiek in te gaan op de positie van de faxbranche. Kunnen deze bedrijven zonder voorafgaande toestemming gebruik blijven maken van in bedrijvengidsen of via de Kamer van Koophandel gepubliceerde faxnummers? En wordt de behandeling van de uitbreiding van het spamregime hangende nader onderzoek opgeschort?

Nationale kop

De leden van de fracties van SGP en ChristenUnie constateren dat de memorie van antwoord voorbij gaat aan het advies van Actal de uitbreiding naar rechtspersonen niet door te voeren. Het advies van Actal terzake (waarover door de leden van de commissie voor Economische Zaken aan de regering specifieke vragen zijn gesteld) wordt in de memorie van antwoord niet genoemd. Waarom is de regering het niet eens met de bevinding van Actal dat de uitbreiding naar rechtspersonen een nationale koop betreft? Kan de regering hierbij ingaan op het gegeven dat de Privacyrichtlijn gericht is op betere bescherming van natuurlijke personen?

De voorzitter van de commissie,
Kneppers-Heynert

De griffier a.i. van de commissie,
Peter van Oort